

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky zprázdiny. Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile. Prosímků z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní. A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu. Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile. V Česku v posledních týdnech zesilují nálady části společnosti, namířené proti uprchlíkům z Ukrajiny. Máme toho dost! Máme toho dost! Centrem plzně prošel v srdnůne ohlášený proti ukrajinský pochod. Jen pár dní předtím v nedalekých plasích došlo k jednomu z dosud nejnásilnějších fyzických útoků. Dvě ženy, které do Česka nít uprchlí předválkou, tam napadla trojice mužů. Máme toho dost! Brutální útok, po kterém jedna z žen skončila v nemocnici s rozbitým obličejem, odsoudil ministr vnitra Vítra Kušan Sunukýstan nebo také vládní zmocněnkyně pro lidská práva Klara Šimáčková-Laurenčíková. Myslím si, že jdou na prosto ohavný precedent, kdy tedy tím důvodem, který se tím známe, že to jako byl tebrané agresená slného útoku, byla příslušnost těchto žen ukrajinské menšině. Incident v plasích, ale nebyl v posledních měsících jediní. Nárůst útoků, vůči lidem z Ukrajiny, ale také z Ruska, potvrzuje nedávná správa organizace Injustycia, která se zabývá před suračným násilím. A zatím, co v roce 2021 Ukraínci a nejme tomu Rusové, nebo ukraínské a rusky mluvící lidé, byli mezi našimi daty nebo mezi těmi evidovanými před suričními incidenty 5%, tak v současné době je tokoliv 2,20% a to číslo na rústa. Jak nebezpečné negativní návady vůči ukrajinským uprchlíkům jsou, co nedraživost rozmíchává. A jak čelí situaci česká vláda a obecně i politická scéna, přispívá ke zmírnění problému ve společnosti nebo spíš k radikalizaci politické poptávky. Je čtvrtek sedmého září, tady je Lenka Kabrhelová a 5,59. Spravodajský podkás ceznam správ. Lenka Buštíkova, profesor kapolitologie z Florické univerzity, expertka na extremismus, politický extremismus ve Střední Evropě do nedávna působila na Saint Anthony Kolyč na univerzitě Foxfordu. Dobrý den. Dobrý den, děkuji za pozování. Poštíková v Česku v posledních týdnech

sídí proti ukrajinské nálady.  
Odehrálo se tu několik případů,  
kdy se terčem útoku stali ukraíníci,  
či ukraínky.  
Zvýšení počtu útoku směřovaných  
na občany ukraíny zjistila třeba i nezysková  
organizace i newsstíci,  
a která dlouhodobě sleduje situaci na polimenči  
a sleduje i před sudečné činy.  
Z vašich pohledů, jak vážné správy to jsou.  
Dá se mluvit o jediněných incinentech,  
nebo je to součást nějaké,  
třeba i radikalizace České obyvatelstvo.  
Odpovědam jako akademik na jednu stranu, na druhou stranu.  
Samozřejmě ty správy jsou velice smutné.  
Na jednu stranu, ale je to bouře ve skleníci vody.  
Patří kvěci, že etnické menčiny si lezou na nervy  
a že si v občas upližují.  
Je to cena, kterou platíme za to,  
že jeme v otevřené ploralitní společnosti  
a Česká společnost se velice změnila od roku 1989  
a je to podstatě už na smultikulturní  
etnicky velice deverzifikovaná společnost,  
což jsme viděli v posledním cenzu.  
Na druhou stranu, tedy ožklivé příběhy můžou být  
také předvězd, že se budou věci měnit.  
Protože na jednu stranu Česká společnost  
nemá příležitbného násilí.  
Takže když se tady stane nějaký takový ak,  
tak to zbudí velikou pozonost.  
Takže to je vlastně dobře, protože je to něco,  
na co lidé tady nejsou zvyklí  
veliký rozdíl jako v jiných zamích,  
kde v podstatě tyhle ty věci jsou na dením porádku.  
Takže je dobře, že se o to mluví  
a znamená to, že je to něco, co té společnosti vadí.  
Ale může to být indikátorem toho,  
že stupujeme do doby, kdy z tyhle ty věci  
budou odehrávat ším dal častěji  
a že etnické násilí bude něco,  
na co si budeme muset zvyknout  
v dlhodobé perspektivě.  
A čím si ten nárůst podobných činů  
vysvetluje, teď se to dá do souvislostí

vlnou migrací z Ukrajiny vyvolené  
ruském rozpoutanou válkou  
a nebo se musíme dívat dál hlouběji do minulosti.  
Vděcky jsou důvody blízké a vzdálené.  
Když máte náštěvníka, tak jsou na začátku líbanky  
a říká se, že ryba smrdí třetí den.  
Takže na začátku byli líbanky,  
ale se očekávat, že tak velký nával lidí  
způsobí konflikty.  
Česká společnost pěja velice nervozní,  
bojí se to přispívák napětí  
a bohuž a politické ality v doby prezidentských volap  
spolityzovali ukrenskou krizie a spolityzovali  
příchod u prchlíku.  
Řekli voličům, že u prchlícím ujídají chlaba,  
že im prostě ujídají zdroje, které jsou omezené.  
A to vlastně mě převádí k tomu,  
že jsou zdálné příčiny.  
České ality v roce 2015-16  
objevili imigraci, psneli jsme se  
zápode v robskou zemí,  
v tomto smeslu, že jsme objevili imigraci  
a slova zabíjí.  
Ještě to nikou moc nezabíjalo, protože  
v ty imigranti ze síry je se moc nešli.  
Nebyly tady fyzicky, takže  
to byla taková to jako by virtuální imigracie,  
no ale dneska už tady jsou.  
Ta myšlenka toho, že  
slova politických ality zabíjí,  
ono to vždycky trošku trvá,  
ale ta semínka byla zasezená  
v tom roce 2015-2016  
a teď konstručné vykvétat.  
A pochopitelně jsou potom  
ještě tako hlupší příčiny  
v tom, že se etnicky Česká  
spoločnosť v Lice změnila.  
My jsme z Petro Kvasti napsali kapitolu,  
kde jsme se dívali na  
tata scenzu z roku 2021.  
Já jsem málem spadla ze žedle, když jsem to viděla  
opravdu dochází k tomu, že  
se zmenčuje podčet lidí, kteří se identifikují

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

z Togčeskou doménatní etnickou skupinou.  
Je tady  
velice mnoho pracovníků  
ze zahraničí do České společnosti  
chodí a tím nic imigrantů.  
A nikdy se to moc nepolityzovalo  
měm lidem, který tady žije a to právě  
ta ukrenská kryzobohužel změnila.  
Takže z toho pohledu vlastně ani není  
tak úplně překvapivé, že teď  
k nějakému vyvření, emocí  
nebo toho urovnaného vztahu  
učíme, či nám může dojít.  
Myslím si, že se to Bohužel dalo očekávat  
a první odpověď na tu  
Uprchlíckou vlnu byla krásná  
a já jsem prostě pozorovala  
sezeny a byla jsem hrozně hrada, ale som  
zřejmě jak jsem říkala o ty věci  
a jsem krátko dobré a těch příčiny několik  
ale opravdu ta saméňka  
nenávisť se tady kultivují dlouho  
a my víme z té  
Uprchlícké kryzory roku 2015 a 2016  
že opravdu velkou vinou  
na tom, jak se spolityzovala  
imigrace mají media  
a čelní političky  
představitelů jak teda z hlavních  
stran nebo i z extrémních  
stran, takže připravovala se půjde  
na to dlouho, měli jsme  
s těžitě lidi tady nebyli tedy jsou.  
V vysedlou hroby zabíváte extrémizmem  
politickým extrémizmem maskou  
malaste i postoj  
středoevropských společností  
k menšinám.  
Když se podíváme konkrétně na Českou  
společnost, jak na tom je  
dá se označit za toleraň?  
Krátká odpověď je, že  
česká společnost je velice toleraňní  
v tom smyslu, že když se díváte na

spektrum tolerance, tak musíte  
uvažovat o tom, jestli dochází k náselí  
a vlastně by měly zdat  
že velice malo kdy stává,  
že by tady došlo  
k útokům, která buktu někou zabijou  
nebo je fyzicky, samozřejmě  
ty věci se stávají, ale v porovnání  
z ostatního zeměma i česká společnost  
velice bezpečná a nemá ráda  
náselí a to je vlastně skvělá správa  
a myslím si, že si to  
já zmežila dlouho ve spojených státech  
česká společnost by si toho měla  
vážit a uvědomit si, že vaku  
se díváte na to náselí, tak to společnost  
je vlastně ve velmi dobrém stavu  
Potom si může uvažovat  
o tom, jestli stát ochraně bezpečí  
minorit a já myslím, že pořád  
český stát není dokonalý,  
ale ty minority ochranějí  
jejich fyzické bezpečí.  
Som zřejmě nebyl vystaven  
návalu jako maďarsko, nebo polsko,  
kdy stát ubližuje, fyzicky ubližuje  
u prchlíkům, tak češi  
tohle tu volbu neměli, ale pořád  
cestá, že tady v té oblasti  
je dobrém stavu, ale potom  
samozřejmě víme, že jsou  
nenáselné formy netolerance, tak  
to asi česká společnost nedostane  
jedničku zjezdíčkou,  
ale je otázka, jaké je země  
dneska dostali jedničku zjezdíčkou  
a já opravdu nedovedu  
pomysleci, ani na jednu zemi,  
která by to jedničku zjezdíčkou dostala  
česká společnost je konzervativní,  
nemá ráda změny, má ráda  
takový jako pokrot v mezi zákona,  
takže určitě možná více kultuvat  
v měžním správě, my víme

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

z výzkumu mezinárodních,  
že zledem k tomu, jak se tady  
strašně spolitezovala ta emigracia,  
která vlastně neprobíhla,  
tak když se dívá ten menizárat  
mýzkume, tak česká společnost  
vždycky na otázky,  
jestli akceptuje emigracii,  
tak všichni říkaj, ne,  
a to je úplně jedno, jaké jsou  
politické strany,  
je ale otázka, co se tím měří.  
Když se zeptáte ve Francji,  
tak ty lidi mají někoho namysli,  
prostě ty uprchlíky za síry,  
takže všichni říkaj, že ne.  
Potom ale když se podívá tam,  
jak to společnost reaguje na to,  
že už před útokem  
tady bylo sposte ukrenců,  
lidi z Jukoslávě,  
je teda spouk starusů,  
tak česká společnost se k nim  
chová ve lice hzky.  
Když se zamyslíte nad tím,  
jak moce to společnost mění  
a jak moc lidí sem přichází,  
tak vlastně je  
překvapivé, jak málo to,  
bylo společnost zomená, až to nedávno.  
Zároveň je asi otázka,  
jak ta politizace třeba i současná  
nebo tak, která jak se to změňovala  
začala v roce 2014-2015  
ohledně té migrační krize  
v Evropě tak jak může mít následky  
asi dlouhodobě,  
jak se to propisuje  
vlastně do toho vnímání společnosti.  
Já bych se rádaště věnovala  
jednou momentu ve svých pracích a studích  
i ve své kníze  
věnované mobilizaci, radikální pravice  
v Evropě upozornujete na to,

že tady ve střední Evropě,  
v Četně české společnosti  
panuje ze strany občanů  
velká důvěra v tzv.  
majoritní demokracii.  
Tedy v demokracii, která ochraňuje  
majoritu, to dominantní skupinu.  
Co to je za koncept a proč právě  
tady to získalo takovou podporu?  
Politologii je pracěj s myšlenkou,  
že je demokracie a potom  
jsou demokracie s přídavným ménem.  
Demokracie je podstatě  
definovaná jako něco, co za roče  
opakované nepředvídatelné volby  
a všechno to jsou demokracie.  
Liberální demokracie  
je systém, který bere velice  
vážně ochranu ménšin a pluralitu  
a majoritní demokracie  
si myslí, že tohle není prioritá.  
Ale je pořád tyto demokracie,  
takže volby jsou kompetitivní, jsou v pořádku  
a ochrana ménšin  
je podřízená zájmům  
té většiny, není to prioritá.  
To neznamená, že třeba  
ménšiny nejsou ochráněné od násilí,  
ale třeba nemusí být úplně  
práva, nebo  
obecně se třeba finanční prostředky  
nepoužívají na to, aby se rozbílili  
jich jazyk, jejich kultura.  
Jak píšuš těch, když se hodně ústav  
v zemích střední Evropy mají zakotveno,  
že to jsou země  
té etnické dominantní mečiny,  
takže Chorvatsko je státem Chorvatů.  
Většinou jsou to malé národy, které  
si těžce vydobyli samostatnost,  
takže vlastně pak někoho nepřekvapí,  
pro slováci, prostě chtějí mít česko  
pro seba jako pro Čechy.  
A ten důvod, proč to rezonuje je

kule tomu, že ten boj za soby stačnost  
byl dlouhý, ty národy  
to není žádná samozřejmost,  
že si by bojovaly nezávislost,  
o to bojujou Ukrajenci,  
ale zároveň jsou tady  
ty dominantní skupiny,  
nemusí být vždycky etnické nejpočetnější  
skupiny, u nás to tak je,  
ale můžu to být politicky dominantní,  
ale ty někdy se to potom spojí,  
ale takový pozůstat  
komunizmu je, že  
stát je velice důležitý pro občany  
a jsou tady vysoká očekávání  
na to, co stát má dělat.  
Takže stát je tady od toho,  
aby te dominantní většině pomáhal,  
aby používal finanční prostředky  
na to, aby tu dominantní skupinu ochranival  
před násilím, ale ochranival je  
i před ekonomickým utrpením.  
Takže vlastně by tolerantník  
menšinám je považovaný za luxus.  
A opravdu, když  
s arší literaturu o spojených státech  
nebo v Evropě, tak tolerantce je luxus  
sám bukto, že jste homogení,  
takže vlastně to není pro vás takový problém  
a nebo je to situace,  
když jete v bezpečí a blahovitu  
a pak je velice snadné, nejby tolerantní  
rozdělovat se o zdroje, ale my prostě  
jsme použil situace, kdy  
ty zdroje ubívají, nebo je to  
představa, že ty zdroje ubívají  
a v takovém okamžiku se lidám myslí,  
že opravdu stát si musí vybrat  
a musí pomáhat těm,  
a to prostě nejsou etnická menšin  
nebo nějaké jiné typy menšin.  
No a nehrozí tohle nastavení tedy dlouhodobě  
potenciálním konfliktem  
mezi těmi různými skupinami



mezi nimiž se také přelevají ty síly  
ve chvíli, kdy by tu bylo  
teoreticky třeba ukrajinských občanů  
pár, bylo by to možná  
jinak, než když přišla  
celá vlna původně 450 tisíců  
prhlíků, teď je to asi trochu jinak  
ta čísla se odhadují zhruba na nějakých  
tisíců prhlíkoje otázka, kolik ich tu  
vlastně zustává, ale nevede to  
k dlouhodobím tenzím, které potom  
můžou nějak vydržít na povrch?  
To určitě jo, oni jsou dvě věci.  
Jedna jsou čísla, vlastně, kolik těch lidí  
tady musí být a co tedy lidi chtějí.  
A potom je věc toho,  
jak vypravíte to, že tedy lidi přešli.  
Takže můžete mít samozřejmě  
situace, kdy přijde hodně lidí  
a potřebují hodně pomoci  
a tím pomáha, a to som řemně všichni vidí  
a leze jim to na nervy.  
Ale potom k tomu potřebujete ešte všiběh  
o tom, že tyhle ty lidí vám  
užírají ze společného koláče.  
Takže ta smrtící kombinace  
je to, že to číslo je velké,  
že se to už nedá  
dá potkoberec, ale potom musí  
tě mít i politiky, kteří tím lidem  
řeknou, že to prostě spolityzujou  
a řeknou jim příběh o tom, že te lidi  
neprispívají, ujídají  
otázka, jestli to je ekonomické pravda  
nebo ne, jestli imigraci přispívá  
ke ekonomického růstu, to je  
zložitý příběh, a vlastně nikdo  
úplně neví jaká je na to odpověď.  
Ale co je jasné je, že pokud  
jim řeknete příběh o tom,  
že to jsou lidi, který můžou za to,  
že vy máte míň tak můževé  
zkvíbuchu, ale tohle je opravdu  
na triku politických alit

si uvědomit, jakým způsobem s tím budou zacházet  
a je to hromná příležitost  
samozřejmě pro nějaké  
nekale a špinavé  
politické síly.

A když se budíváte konkrétně na českou  
politickou scénu, možná  
můžeme začít českou vládou, jak si  
v téhle situaci počíná  
volí, efektivní přístup,  
komunikuje s lidmi dobře  
a zrozumitelně daří se jí  
vysvětlovat komplexnost situace.

Rozhodně, pohožel česká vláda  
má velice malou legitimitou  
vyhrála volby  
vo foes a už od začátku  
bylo jasné, že je to  
slátaněná v několika subjektu  
a že to vládnou tím bude těžké.

Takže vlastně vstoupili  
to velice těžké situace  
s podlmenou legitimitou, protože  
o DS nevyhrála volby.

Pohožel tehle vláda, by byla  
skvělá v taková jako klidnější době  
a je vlastně mětšem hodně technokratická  
a neuvědomuje si  
to nebezpečí a to důležitost  
toho nabídnout lidem  
nějaký velký příběh  
za který by se mohli postavit  
a který by nabídl alternativný  
příběh tomu, jak tě úprchlíci  
začí nejbyť popisování.

Samozřejmě někdo, kdo má  
velkou legitimitu a prezident, zešli  
z voleb, ale ten musí být nadstranický.

Ten by možná mohl nabídnout  
nějaký velký příběh, ale česká vláda  
rozhodně rvými  
někteří přestavitela, že si mohli  
vlázněl, já teda  
bych bych byla velice překlapná, kdyby

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

si jim potom podařil obhájit mandát  
v dalších volbách. Vláda  
je slabá, strukturálně a neumí  
příběhy a prostě, jak říkám, technokratická.  
Zároveň je to celé  
jenom o příbězích. Já rozumím  
té metafoře toho, ale i  
v řada lidí už je trochu alergická.  
Když štěkné se slovo příběh  
tak mají pocit, že  
je to takovým příběhem věřet, protože  
každý nom vypráví ten svůj příběh, který  
nemusí vůbec korrespondovat s realitou,  
je to ten správný způsob,  
jak populaci oslovovat v tuhle chvíli.  
No, ona je otázka,  
jaké máte možnosti.  
Všichni jsou alergičky na příběhy,  
to je pravda, ale je potřeba  
mít někoho, kdo v tahle  
je strašně těžké doby, je nabídné lidem  
vizi a nějak je  
strhne na svojí stranu. A nabídne  
autenticitu a nabídne v snu  
legitimitu a tu prostě oni z těho  
nemají, s ním se nájem sdělat.  
Samozřejmě, jiný způsob  
jak tohle řešit je,  
že vymyslíte  
balíček sociálních programů,  
který je za mě hřelí na všechny,  
ale pokud je to třeba i  
u prochlíky, ale ten balíček  
vyn prodáte tím volečům, takže  
jsme pěškové doby, tady tím způsobem  
všem pomůžeme. Já nejsem  
ekonomka, vím, že samozřejmě  
jsou na fukovací, ale potřeba  
si uvědomit, že  
bez nějaké schopnosti lidem  
pomocť ekonomicky  
zaručit se za ich bezpečí a  
zároveň pokrít všechny bez  
toho, že by se z té pomoci

vydobávaly u prochlíci,  
tak to by není dlouhodobě  
udržitelné. A na té druhé straně  
politického spektra, jak v parlamentní  
opozici, tak v těch stranách,  
které v parlamentu v tůle chvíli nejsou,  
ale nějakým způsobem se snaží  
do vydveřejnost. Jaké reakce  
vidíte tam? Já  
když jsem viděla české prezidentské  
volby, tak jsem se zděsila.  
To bylo opravdu nahraně, samozřejmě  
jsou země, kde ty  
politické kampani jsou nahraně ešte víc  
a pohnul ta opozyce  
vím, že tevou těch upechlících  
prostě říká drůzná věci, ale  
oni si vybrali to, že budou mluvit o  
soldareti a o tom ukusování  
toho společného koláče a to dozone  
s českou společností, z mnohodu, jak říkám  
o to, že jsme prošli jednou krizí  
druhou krizí, třetí krizí a  
lidi jsou unavené a v jejich  
rozpočty jsou našponované.  
Takže to, co oni říkají  
v podstatě, oni mají pravdu,  
že jeden aspekt té krize je,  
že když někomu pomůžete, tak na to  
musíte někde vzít a předpokládám,  
že té krize budou využívat  
dál, prostě oni řeknou,  
že ta vláda lidem nepomáha  
a pomáha potom vlastně komu jinému  
a měl by pomáhat svým.  
Nás vrací zpátky k tomu  
konceptu majoritní demokracie,  
že v zemi, kde je představ o tom,  
že by se hlavně mělo pomáhat takzvaně našim,  
tohlenc to za rámování  
bude velice rezonovat.  
A pozorujete už to,  
že tenhle zvýšený tlak  
a vůbec ten způsob, jakým se komunikuje

v tuhle chvíli mezi politickými stranami, mezi občany, třeba společnost mezi sebou přelevá se to všechno do politických preferencí občanů, které radikalizace na kolik se to projevuje právě, třeba mobilizací pravicového nebo nacionalistického sektoru.

Já si myslím, že to vidíme v Evropských volbách, zatím nevíme, já jsem vždycky říkala, že největší, nebezpečí pro demokracie nejsou ani tak strany ekstramistické, jako strany stradové, které si potom vypučí nějaká témata a oni si je vypučí takový měžnějším způsobem a potom, když přijdou k moci, tak podlomí to už se děje.

Já si myslím, že rozhodní prezidentské volby otevřeli a předpokládám, že pokud se ukáže, že to pomáhá z polepnými preferenciami, tak do toho půjdou, že to ošlapnou i otázka, jestli současné pěti koleců bude schopná si vypojet svoje místo na slnci.

A je možné tomu procesu nějak zabránit té postupné radikalizaci asi toho tedy pravicového politického spektra, vůbec tomu, aby ty mainstreamové strany přebírali retoryku a některé třeba oslouvací metody těch stran, které jsou posunuté do extrému.

Zežhora se to dá o dělat tak, že budete mít politika, který to vezme vážně a opravdu přijde z nějakou velikou vyzí, kdy lidem řekne, že si mají znova utahnout opasky, že máme před sebou další těžkou dobu, že se s kými nájst dělat,

s bezpečnostním za jemu tohle přežít,  
prostě zatnout zuby a jít dál  
a já nevím, kolik lidí je na to připravených,  
protože opravdu těch zásahu  
už bylo hodně.

A potom si myslím, že jiný způsob je,  
ale jak říkám tomluvím jako někdo,  
kdo není z ekonomické sféry,  
ale se zamyslet nad tím,  
jak moc popustit uzdověřeným  
rozpočtům a připravit  
sociální programy,  
které by lidem efektivně pomohli  
a vzítovážně  
moc nějakým univerzálným způsobem  
pomáha se všem  
a mimochodem taky pomáhám u prchlíkům  
a musí to být zarámováno  
tím, že ta vláda  
si uvědomuje, že lidem je zle  
a že má nápad  
na to, jakým pomoci.

Já nevím, jak je má pomoci,  
ale musí zítovážně to,  
že lidem je potřeba pomoci.

A možná obecně na závěr  
vy už se to změňovala,  
tak v tom prostoru  
asi nejenom Evropském  
na demokratické instituce  
vůbec na ty instituty,  
který my spravujeme  
demokratickou společnost.

V jak důležité momentu  
nebo zásadním v tohle chvíli jsme.  
Ono se často mluví o tom,  
jsme ve zlomové chvíli  
a ty zlomové chvíle  
pak dlouhou do budouzínávají pokračují.  
Zahrazujete si to,  
vy sama pro sebe někde na škálu  
zlomové chvíli, všichni jsou unaveny  
zlomovými chvílemi,  
ale Evropa schudne,

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

Evropa bude muset vydávat víc peněz na bezpečnost Armádu, to bude z toho společného koláče ubívat, Evropa bude ponížená tím, že i spojní stády ford nadávají, že má vydávat víc na bezpečnost.

A je to globální problém, víme co se děje v Německu a FD, tam roste. Takže jediný způsob, jak se to hledá přežít je pustit úzd do peněžence, bez toho, že by ty země zbankrotovali já nevímysle Evropská, on je má peníze na to, aby nasipala ohromné peníze do všech těch země zasažená krizí. Smožře mi pak na stane situace, kdy Evropa bude muset pomáhat ukrajně bude plán rozvoje, to bude stát taky troším moc peněz, takže vy se v situace, kdy se pořád jenom bude muset utrácet a vlastně těch zdrojů bude čím dál míň, a bude te muset tlovat lidem, že to mají znova všechno vydržet a do toho samozřejmě ta ruská hybridní válka, ta velice dopříví jak s tím pracovat, takže já myslím, že možná jsme v situaci, kdy covid byla jenom taková předebrá.

Lenka Bušítkova, profesorka politologii z Florické univerzity, expertka na politické extrémizmus ve Střední Evropě, autorka k ní extrémní reakce, mobilizace radikální pravice ve východní Evropě.

Moc děkujeme za rozovor. Děkuju za čas. To byla čtvrteční epizoda podcastu 5.59. Děkujeme, že s námi trávíte čas a že poslucháte, pokud ho děláte rádi, přitíte za námi naživo příští týden,

## [Transcript] 5:59 / Útoky na Ukrajince: Kde se v Česku vzala nenávisť?

v úterí a ve středu  
12. a 13.9.  
se v Pražské  
vršovické kulturní křižovatce  
se vzlet, znovu prostíme do podcastu na sceně.  
O své příběhy se s vámi podělí  
Rade Ketroň, Martanováková, Martin Hula  
a Golnás Svandíary  
to vše z originální hudbou,  
videém, animacemi, fotografiemi.  
Bude to skutečný oživlý podcast.  
Vstupenky jsou k mání na adrese  
slet.cz  
a můžete o ně i soutěžit.  
Podrobnosti najdete na našich  
sociálních sítích.  
Jsme na Instagramu i na tvetru.  
V případě se o informace hlašte na našem e-mailu  
za minuto šest,  
zavináč sz.ceza.  
Díky a děšíme se na vás.  
To byla lenka kabrhlová  
na slyšenou zítrap.